

mere overvældende, end at man nok kan faa 2 Timer til Raadighed til at gaa i disse Skoler, hvad jeg anser for at være udmærket. Jeg vil i høj Grad anbefale, at man søger at gøre disse Skoler saa tiltrækkende som muligt, saa at Lærlingene kan besøge dem i saa stor Udstrækning som muligt.

Hele Udvalget har under Nr. 25 stillet et Ændringsforslag til § 12, tiltraadt af Indenrigsministeren, om, at der i 3die Stykke, sidste Linie, efter Ordet „fastsættes“ indføjes: „hvis mindelig Overenskomst ikke kan opnaas“, og at der efter Ordet „de“ tilføjes: „stedlige Forhold, dog ikke under 1 Kr. om Dagen“. Det drejer sig om de Kostpenge, Lærlingen skal have udbetalt i Tilfælde af Sygdom. Man har ment, at de Bestemmelser, der findes i Tyendeloven, er forældede, og derfor har man ønsket denne Ændring.

Under Nr. 26 er der til § 14 stillet et Ændringsforslag, som tager Sigte paa det samme som adskillige andre af Mindretallets Ændringsforslag, nemlig at erstatte Politiet med Arbejdsanvisningskontoret; men hvis man i dette Tilfælde overlader det til Arbejdsanvisningskontoret at tage Affære, maa Læremesteren altsaa først henvende sig dertil, og derefter gaar Arbejdsanvisningskontoret til Politiet. Den nærmeste Vej er dog at gaa direkte til Politiet.

Under Nr. 27 er der af Socialdemokraterne stillet et Ændringsforslag til § 15 om at lade Ordene „— dog ikke Lockout, Strejke eller tvingende Naturforhold —“ udgaa; i disse Tilfælde skal Lærekontrakten efter Forslaget ikke bortfalde. Lad os f. Eks. tænke os et saadant „tvingende Naturforhold“ som, at Værkstedet er brændt. Det er da noget, som Mesteren absolut ikke kan gøre ved, saa lidt som han kan gøre ved, at der kommer Lockout eller Strejke; derfor forekommer det mig, at det vil være ganske uforsvarligt at straffe Mesteren derfor ved at lade denne Bestemmelse gaa ud.

Til § 15 er der af Flertallet under Nr. 9 stillet et Ændringsforslag, tiltraadt af Indenrigsministeren og subsidiært af det socialdemokratiske Mindretal. Det staar i Forbindelse med § 2 og handler om Virksomhedens Fortabelse af Ret til at uddanne Lærlinge. Til § 19 er der af Mindretallet under Nr. 1 stillet et Ændringsforslag angaaende Ombytningen af Politiet med Arbejdsanvisningskontoret. Til § 20 er der af det samme Mindretal stillet et Ændringsforslag vedrørende visse Tvistigheders Afgørelse ved Voldgift og

af hele Udvalget et Ændringsforslag om, at der i 5te Linie efter „Kvinder“ skal indføjes: „der er oplærte i Faget“, idet man ønsker, at der til Bedømmelse af saadanne Tvistigheder skal vælges Mænd eller Kvinder, som er oplærte i Faget.

Endelig er der til § 21 af det samlede Udvalg stillet et Ændringsforslag, begrundet paa, at der, siden dette Lovforslag blev fremsat, er oprettet kommunal Hjælpkasse i København, hvorfor det er naturligt, at Bøderne tilfalder den her ligesom i det øvrige Land.

Endelig har man fra Socialdemokratiets Side stillet et Ændringsforslag om en Overgangsbestemmelse vedrørende Fastsættelsen af Lønsatser. Heller ikke dette Forslag kan Flertallet gaa med til. Jeg vilde finde det baade upaakrævet og som værende til Skade for selve Lærlingeforholdet, om man indførte saadanne Bestemmelser.

Maa jeg i denne Forbindelse sige, at jeg opfatter det saaledes, at naar man nu træffer Lovbestemmelser om Lærekontrakter indenfor alle Fagene, hvorefter det i Lærekontrakterne skal bestemmes, under hvilke Forhold Lærlingene skal arbejde hos Mestrene, vil det dermed være givet, at der ikke for Lærlinges Vedkommende kan træffes kollektive Aftaler som i andre Forhold mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, idet nemlig Kontrakten absolut maa være bestemmende for Læreforholdet. Saadan har jeg forstaaet det, og jeg er overbevist om, at jeg her har samme Opfattelse som den højtærede Indenrigsminister.

Med denne lille korte Redegørelse skal jeg tillade mig at anbefale de af Udvalget og den højtærede Indenrigsminister stillede Ændringsforslag, idet jeg maa anbefale ærede Medlemmer at stemme mod Mindretallets Ændringsforslag. Jeg vil i denne Forbindelse gentage, hvad jeg sagde ved Sagens første Behandling: Dette Lovforslag omfatter Forholdet mellem to Parter, Mester og Lærling, og dersom man i for høj Grad angriber den ene Part, vil det skade det gode Forhold. Vi har i den nugældende Lovs Virketid haft gode Lærlingeforhold herhjemme, og vi har haft en god og dygtig Haandværkerstand. Der har selvfølgelig været Steder, hvor der kunde trænges til at rettes, men selv med de mest vidtgaende Lovbestemmelser vil man altid kunne finde Forhold, som kan være forkerte, fordi der er brødne Kar i alle Lande. Min Opfattelse paa dette Omraade, som for øvrigt paa de fleste Omraader, er